

SELSKABSRET

Den europæiske selskabsret er til dels kodificeret i direktiv (EU) 2017/1132, og medlemsstaterne fortsætter med at følge deres nationale selskabslovgivning, som af og til bliver ændret for at sikre overensstemmelse med EU-direktiver og -forordninger. Igangværende bestræbelser for at skabe en moderne og effektiv selskabsret og en ramme for virksomhedsledelse rettet mod europæiske virksomheder, investorer og ansatte sigter på at forbedre erhvervs klimaet i EU.

RETSGRUNDLAG

Artikel 49, 50, stk. 1 og stk. 2, litra g), og artikel 54, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

MÅL

En effektiv ramme for virksomhedsledelse skaber et positivt EU-dækkende erhvervs klima på det indre marked. Målet med harmonisering af selskabsretten er at fremme virkeliggørelsen af etableringsretten (afsnit IV, kapitel 2, TEUF) og at implementere den grundlæggende ret, der er fastslagt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig friheden til at drive virksomhed inden for de i chartrets artikel 17 fastsatte grænser (ejendomsret) ([4.1.2](#)).

Artikel 49, andet afsnit, i TEUF sikrer retten til at optage og udøve selvstændig erhvervs virksomhed, navnlig selskaber eller firmaer ([2.1.4](#)).

Formålet med EU-regler på dette område er at gøre det muligt at oprette virksomheder overalt i EU, udøve retten til fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital ([2.1.3](#)), yde aktionærer og andre parter med en særlig interesse i selskaber beskyttelse, gøre virksomhederne mere konkurrencedygtige og tilskynde virksomheder til at samarbejde på tværs af grænserne ([2.1.5](#)).

Det indre marked indebærer etablering af europæiske virksomheder. Der er i øjeblikket ca. 24 millioner virksomheder i EU, hvoraf ca. 80 % er selskaber med begrænset ansvar. Mens ca. 98-99 % af virksomhederne med begrænset ansvar er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), skal virksomhederne være i stand til at handle i hele EU i henhold til en ensartet retlig ramme.

RESULTATER

A. Fælles minimumsforpligtelser

Selv om der ikke findes en kodificeret europæisk selskabsret som sådan, har harmoniseringen af de nationale regler for selskabsret skabt visse minimumsstandarder og omfatter områder såsom beskyttelse af aktionærernes interesser og deres rettigheder, regler for tilbud om overtagelse af aktieselskaber, offentlighed vedrørende filialer, fusioner og spaltninger, minimumsregler for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, finansiell rapportering og regnskabsaflæggelse, lettere og hurtigere adgang til selskabsoplysninger og visse offentlighedskrav til selskaberne. Selskabslovpakken fra 2019 har ikke desto mindre strømlinet mange regler, der tidligere blev anvendt under adskillige EU-instrumenter.

1. Krav i forbindelse med oprettelse af et selskab samt kapital- og offentlighedskrav

Rådets første direktiv (68/151/EØF), der stammer fra 1968, er blevet ændret mange gange og blev endelig erstattet af [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2017/1132 om visse aspekter af selskabsretten](#). Det sigtede mod at give offentligheden lettere og hurtigere adgang til oplysninger om selskaber og behandler bl.a. gyldigheden af selskabers forpligtelser og selskabets ugyldighed. Det finder anvendelse på alle offentlige og private selskaber med begrænset ansvar. Rådets andet direktiv (77/91/EØF af 1976), der ligeledes blev erstattet af [direktiv \(EU\) 2017/1132\[1\]](#), vedrørte kun aktieselskaber. Oprettelsen af sådanne selskaber kræver et minimumsbeløb i autoriseret kapital (for øjeblikket 25 000 EUR) som sikkerhed for kreditorer og modvægt til aktionærernes begrænsede ansvar. Det indeholder også regler om bevarelse af og ændringer i kapital og minimumsregler for indholdet i aktieselskabers stiftelsesdokument. Det [12. direktiv om selskabsret \(2009/102/EF af 16. september 2009\)](#) etablerer en ramme for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, hvor alle anparter er samlet på én hånd.

2. Selskabers aktiviteter, der vedrører mere end ét land

Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten indførte oplysningskrav for udenlandske filialer af selskaber. Det omfattede EU-selskaber, som opretter filialer i andre EU-lande, eller selskaber fra lande uden for EU, som opretter filialer i EU. Kommissionen vedtog den 29. marts 2023 et [forslag](#) til direktiv om yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret. Det har til formål at forbedre gennemsigtigheden og tilliden til erhvervsklimaet i det indre marked.

Rådets [direktiv 2014/86/EU](#) af 8. juli 2014 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater indfører skatteregler, som er neutrale fra et konkurrencemæssigt synspunkt for koncerner med selskaber i forskellige medlemsstater. Der er ingen dobbeltbeskatning af udbytte, der uddeles af et datterselskab i én medlemsstat til sit moderselskab i en anden medlemsstat (se også [Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008](#) om kapitaltilførselsafgifter).

[Direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud](#) har til hensigt at fastlægge minimumsretningslinjer for udførelsen af overtagelsestilbud i selskaber, der er

underlagt lovgivningen i medlemsstater. Det fastsætter minimumsstandarder for overtagelsestilbud eller ændringer i kontrolforholdene og sigter mod at beskytte minoritetsaktionærer, ansatte og andre interesseparter. For at gøre det muligt for selskaber med begrænset ansvar at udøve deres etableringsfrihed i det indre marked omhandler [direktiv 2017/1132/EU](#) sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (virksomhedsregistre) og harmoniserer de garantier, der kræves i hele EU til beskyttelse af selskabsdeltagernes og tredjeparters interesser i tilfælde af spaltning eller fusion inden for ét land, samt grænseoverskridende fusioner af et selskab med begrænset ansvar og et aktieselskab.

Desuden fastlægger [Kommissionens gennemførelsesforordning \(EU\) 2021/1042](#) de tekniske specifikationer og procedurer for systemet til sammenkobling af virksomhedsregistre.

3. Omstrukturering af selskaber (fusioner og spaltninger, flytning af hjemsted)

Flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab med begrænset ansvar fra en medlemsstat til en anden samt fusion eller spaltning af selskabet er uløseligt forbundet med etableringsfriheden, som er stadfæstet i artikel 49 og 54 i TEUF (jf. Den Europæiske Unions Domstols [afgørelse om Cartesio](#))^[2]. Princippet om etableringsfriheden sikrer imidlertid ikke, at et selskab, der flytter fra sit hjemland til en anden medlemsstat, kan bevare sin status som selskab, der henhører under lovgivningen i den medlemsstat, hvor selskabet er stiftet.

Aktionærer og tredjeparter har den samme sikkerhed under omstruktureringen af et selskab (fusioner og spaltninger). Reglerne om fusioner mellem selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber samt spaltning heraf er blevet ændret ved direktiv (EU) 2017/1132, som også sikrer beskyttelse af aktionærer, kreditorer og arbejdstagere.

Muligheden for at operere på tværs af nationale grænser er en vigtig del af et selskabs levetid og kan omfatte gennemførelse af en grænseoverskridende fusion, spaltning eller omdannelse, der giver mulighed for at overleve og vokse ved f.eks. at udnytte nye forretningsmuligheder i andre medlemsstater eller tilpasse sig ændrede markedsvilkår. For så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, vedtog Parlamentet og Rådet [direktiv \(EU\) 2019/2121](#) i november 2019. Direktivet har til formål at fjerne uberettigede hindringer for EU-selskabers etableringsfrihed i det indre marked ved at lette grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger og indfører omfattende procedurer for disse transaktioner og yderligere regler for grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, der er etableret i en EU-medlemsstat. Desuden fastsættes der i direktivet bestemmelser om tilsvarende regler om arbejdstagernes medbestemmelsesret, og det søger at sikre, at de ansatte er tilstrækkeligt informeret om og hørt om deres forventede indvirkning. Mindretals- og ikke-stemmeberettigede aktionærers rettigheder nyder godt af en højere grad af beskyttelse, mens de pågældende virksomheders kreditorer får klarere og mere pålidelige garantier.

[2]Sag C-210/06, ECLI:EU:C:2008:723, præmis 111-113.

Spørgsmålet om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted er endnu ikke løst. I [sag C-106/16, Polbud](#), har EU-Domstolen i sin besvarelse af et præjudicielt spørgsmål yderligere præciseret, hvad der ligger i "etableringsfrihed", nemlig at den også finder anvendelse på flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted for et selskab, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, til en anden medlemsstats område med henblik på omdannelse.

4. Garantier for selskabernes finansielle forhold

For at sikre, at oplysningerne i regnskabsdokumenterne er ens i alle medlemsstater, kræves det i direktiv [2006/43/EF](#) og [2013/34/EU](#), at selskabets regnskaber (årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og godkendelse af de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision) giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver, finansielle stilling og overskud eller tab. Direktiv 2006/43/EF tager sigte på at øge troværdigheden i selskabernes regnskaber ved at opstille mindstekrav til den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Ved direktiv 2013/34/EU forenkledes kravene om finansiell indberetning til mikrovirksomhedernes for at styrke deres konkurrencedygtighed, og det indførte desuden et krav om, at børsnoterede selskaber i EU skal udarbejde en redegørelse for virksomhedsledelse i forbindelse med deres årsberetning. Ved [forordning \(EF\) nr. 1606/2002](#) om anvendelse af internationale regnskabsstandarder harmoniseres de finansielle oplysninger, som fremlægges af børsnoterede selskaber, for at beskytte investorerne. [Forordning \(EU\) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling](#) (baseret på artikel 81 i TEUF for det civile retlige samarbejde) bidrager til at løse konflikter om domstolskompetence og lovvalgsreglerne og sikrer anerkendelse af retsafgørelser i hele EU. Denne forordning harmoniserer ikke medlemsstaternes materielle insolvenslovgivning, men fastsættes blot fælles regler for, hvilken ret der har kompetence til at indlede insolvensbehandling, hvilken lov der skal anvendes, og anerkendelse af rettens afgørelser. Hovedformålet er at forhindre overførsler af aktiver eller tvister fra én medlemsstat til en anden. [Direktiv \(EU\) 2019/1023](#) har til formål at give "iværksættere en ny chance". Direktivet tager hånd om de bekymringer, som et stort antal investorer rejser om risikoen for langvarige eller komplekse insolvensprocedurer i udlandet, som de har valgt som den væsentligste årsag til ikke at investere uden for deres eget land.

5. Grænseoverskridende udøvelse af aktionærrettigheder

Ved [direktiv 2007/36/EF](#) (som ændret ved [direktiv 2014/59/EU](#) og [\(EU\) 2017/828](#)) om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber fjernes de vigtigste hindringer for grænseoverskridende afstemning i børsnoterede selskaber, der har deres hovedsæde i en medlemsstat, ved at indføre særlige krav for visse aktionærrettigheder i forbindelse med generalforsamlingen. Det fastlægger desuden visse rettigheder for aktionærer i børsnoterede selskaber, bl.a. rettidig adgang til relevante oplysninger om generalforsamlingen og lettere stemmeafgivning ved stedfortræder. Ved [direktiv \(EU\) 2017/828](#) tilskyndes der til aktionæringagement, og der indføres krav i forbindelse med identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger, lettelse af udøvelsen af aktionærrettigheder og gennemsigtighed i forbindelse med institutionelle investorer, kapitalforvaltere og

rådgivende stedfortrædere, ledelsesmedlemmers aflønning og transaktioner med nærtstående parter.

6. Selskabsrapportering

EU fastsætter regler om de finansielle oplysninger, som selskaber og revision skal offentliggøre for at forbedre regnskabernes troværdighed.

a. Regnskabsaflæggelse

Alle selskaber med begrænset ansvar skal udarbejde regnskaber for at overvåge deres virksomheds sundhed og give et retvisende billede af deres finansielle stilling. Med [direktiv 2013/34/EU](#) (regnskabsdirektivet) indførte EU regler for at sikre konsekvent og sammenlignelig regnskabsaflæggelse i hele EU.

b. Bæredygtighedsrapportering for virksomheder

EU-reglerne kræver også, at visse virksomheder hvert år aflægger rapport om de sociale og miljømæssige virkninger og risici i forbindelse med deres aktiviteter. Dette hjælper investorer, civilsamfundsorganisationer, forbrugere, politiske beslutningstagere og andre interessenter med at evaluere store virksomheders ikkefinansielle resultater og tilskynder virksomhederne til at udvikle en ansvarlig tilgang til erhvervslivet.

[Direktiv 2014/95/EU](#) (direktivet om ikkefinansiell rapportering) fastsætter reglerne for offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store selskaber. Disse omfatter områder som miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og behandling af ansatte, respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse samt mangfoldighed i virksomhedsbestyrelser (f.eks. alder, køn, uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund). Direktivet finder anvendelse på store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte.

Den 5. januar 2023 trådte [direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering \(\(EU\) 2022/2464\)](#) i kraft. Direktivet moderniserer reglerne om de sociale og miljømæssige oplysninger, som virksomhederne er forpligtet til at indberette. En bredere vifte af store virksomheder samt børsnoterede SMV'er vil skulle rapportere om bæredygtighed.

De nye regler vil sikre adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere investeringsrisici som følge af klimaændringer og andre bæredygtighedsspørgsmål, hvilket skaber en kultur med gennemsigtighed omkring virksomhedernes indvirkning på mennesker og miljø. Indberetningsomkostningerne vil blive reduceret for virksomhederne på mellemlang til lang sigt ved at harmonisere de oplysninger, der skal gives.

B. Retlige EU-enheder

Europæiske retlige enheder findes i hele EU. De sameksisterer med nationale enheder.

1. Det europæiske selskab

Efter en lang periode, hvor sagen var kørt fast (forhandlingerne varede i 30 år), vedtog Rådet de to retsakter, som var nødvendige for etablering af et europæisk selskab, nemlig [forordning \(EF\) nr. 2157/2001](#) om statut for det europæiske selskab og direktiv 2001/86/EF om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statuten for det

europæiske selskab for så vidt angår medarbejderindflydelse. Det giver mulighed for, at der på Unionens område kan stiftes selskaber i form af europæiske aktieselskaber, som på latin kaldes "Societas Europaea" (SE). Virksomheder i mindst to medlemsstater har nu flere muligheder, hvis de ønsker at etablere sig som et SE-selskab: fusion, etablering af et holdingselskab, stiftelse af et datterselskab eller omdannelse til SE-selskab. SE-selskabet skal være et aktieselskab. For at sikre, at sådanne selskaber har en fornuftig størrelse, skal den tegnede kapital være på mindst 120 000 EUR.

Med direktiv 2001/86/EF sigtes der mod at sikre, at stiftelse af et SE-selskab ikke medfører, at eksisterende praksis for medarbejderindflydelse i de selskaber, der deltager i stiftelsen af et SE-selskab, fortabes eller indskrænkes.

2. Det europæiske andelsselskab

Forordning (EF) nr. 1435/2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) skaber et reelt fælles retsgrundlag for det europæiske andelsselskab. Forordningen gør det muligt for personer, som har bopæl i forskellige medlemsstater, eller juridiske enheder, som er etableret under forskellige medlemsstaters lovgivning, at etablere et SCE-selskab. Med en minimumskapital på 30 000 EUR kan disse nye SCE-selskaber agere på hele det indre marked som én enkelt juridisk person og med ét regelsæt og én struktur.

Direktiv 2003/72/EF supplerer denne statut for så vidt angår medarbejderindflydelse i SCE-selskabet for at sikre, at etablering af et SCE-selskab ikke medfører, at eksisterende praksis for medarbejderindflydelse i de selskaber, der deltager i stiftelsen af et SCE-selskab, fortabes eller indskrænkes.

3. Europæisk økonomisk firmagruppe

Ved Rådets [forordning \(EØF\) nr. 2137/85](#) fastlægges der en statut for europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG). Den europæiske økonomiske firmagruppe, som har rets- og handleevne, giver selskaber i en medlemsstat mulighed for at samarbejde om et fælles mål (f.eks. med det formål at lette eller udvikle medlemmernes økonomiske aktiviteter, men ikke at opnå økonomisk gevinst for sig selv) med selskaber eller fysiske personer i andre medlemsstater, idet fortjenesten deles mellem medlemmerne. En EØFG må ikke udbyde sine værdipapirer til offentligheden.

4. Det europæiske private selskab

Kommissionens forslag fra 2008 om en statut for et europæisk privat selskab med begrænset ansvar (Societas Privata Europaea) havde til formål at gøre det lettere for SMV'er at drive virksomhed på det indre marked, forbedre deres markedspræstationer og forbedre deres konkurrenceevne ved at lette deres etablering og drift. Forslaget forsøgte ikke at regulere forhold omkring arbejdsret, skattelovgivning, selskabets regnskabsførelse eller insolvens. Ikke desto mindre måtte de trækkes tilbage i 2014 på grund af bekymringer i Europa-Parlamentet om at beskytte arbejdstagernes medbestemmelsesret.

5. Enkeltmandsselskab med begrænset ansvar

Kommissionens forslag fra 2014 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar (Societas Unius Personae) havde til formål at gøre det lettere at oprette et sådant selskab med en enkelt aktionær i

EU på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne. Da Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender var alvorligt bekymret over fagforeningernes deltagelse i udarbejdelsen af forslaget, blev det endelig trukket tilbage i 2018.

PARLAMENTETS ROLLE

Parlamentet har altid haft held med at ændre lovgivningen, bl.a. ved at forsvare medarbejdernes deltagelse i selskaberne eller fremskynde udviklingen af nye europæiske selskabsformer for at fremme virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter. I februar 2007 anmodede det Kommissionen om at fremsætte et forslag om det europæiske private selskab, der er afpasset efter SMV'ernes behov, og forberede en ændring af reglerne i statuten for det europæiske selskab for at forenkle bestemmelserne om stiftelse af sådanne selskaber. Efter Kommissionens tilbagetrækning af de to forslag til forordning om den europæiske forening og om det europæiske gensidige selskab opfordrede Parlamentet Kommissionen til at fremsætte nye forslag på området. Endelig vedtog Kommissionen den 5. september 2023 [forslaget om europæiske grænseoverskridende foreninger](#). Forslaget til direktiv vil forbedre det indre markeds funktion ved at fjerne retlige og administrative hindringer. Dette vil skabe lige vilkår for almennyttige foreninger i EU, der ønsker at operere i mere end én medlemsstat. Parlamentet opfordrede ligeledes til fastlæggelse af en passende retlig ramme for fonde. Den 8. februar 2012 fremsatte Kommissionen et forslag til Rådets forordning om statut for den europæiske almennyttige fond, "Fundatio Europaea", der har til formål at gøre det lettere for denne slags organisationer at udføre arbejde med almennyttige formål overalt i EU.

I sin [beslutning af 14. juni 2012 om fremtiden for europæisk selskabsret](#) giver Parlamentet udtryk for den holdning, at der er et stort potentiale for EU-selskabsformer som supplement til de eksisterende selskabsformer i henhold til national ret, og at disse bør udvikles yderligere. Parlamentet opfordrer indtrængende Kommissionen til med henblik på at opfylde SMV'ernes særlige behov at gøre en ekstra indsats for at få vedtaget [statuten for det europæiske private selskab \(SPE\)](#). Som svar på Kommissionens meddelelse vedtog Parlamentet en beslutning om en ny EU-strategi for virksomhedernes sociale ansvar i februar 2013. Beslutningen af 14. marts 2013 om statuten for det europæiske gensidige selskab indeholdt henstillinger til Kommissionen om en sådan statut. Endelig har Parlamentet ved flere lejligheder opfordret til et direktiv om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted gennem forskellige beslutninger og mundtlige forespørgsler, hvori det beklager den nuværende mangel på fælles regler, der underminerer virksomhedernes mobilitet og dermed etableringsfriheden^[3]. [Direktiv \(EU\) 2019/2121 af 27. november 2019 ændrede direktiv \(EU\) 2017/1132 for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger](#) blev vedtaget i slutningen af 2019.

I [Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2017 om grænseoverskridende fusioner og spaltninger](#) blev opmærksomheden henledt på mindretalsaktionærens rettigheder og regler om beskyttelse af kreditorer såvel som på langsommelige og komplicerede procedurer, der kræves i forbindelse med grænseoverskridende

[3] Europa-Parlamentets beslutning af [25. oktober 2007 om det europæiske private selskab og det fjortende selskabsretsdirektiv om flytning af registreringssted](#) og af [13. juni 2017 om grænseoverskridende fusioner og spaltninger](#).

spaltninger. Parlamentet har også ved flere lejligheder krævet, at der udarbejdes et forslag om flytning af hjemstedet til en anden medlemsstat (det 14. direktiv om selskabsret).

Der er indgivet en række andragender til Europa-Parlamentet vedrørende digitalisering af EU's selskabsret og grænseoverskridende operationer. Udvalget for Andragender anmoder som regel Kommissionen om at fremsende relevante oplysninger eller tage stilling til de spørgsmål, som andrageren har rejst (4.1.5).

I maj 2017 vedtog Parlamentet en beslutning om [EU-handlingsplanen for e-forvaltning, hvori det opfordrede](#) Kommissionen til at overveje yderligere muligheder for at fremme digitale løsninger i forbindelse med formaliteter i hele en virksomheds livscyklus og understregede betydningen af sammenkobling af selskabsregistre. Parlamentet råder over en række forskningsresultater, der opfordrer til digitale lettelser på dette område^[4].

I april 2019 [vedtog Parlamentet væsentlige ændringer](#) til Kommissionens forslag om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger med yderligere regler om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar.

I juli 2019 vedtog Parlamentet [direktiv \(EU\) 2019/1151](#) til ændring af direktiv (EU) 2017/1132 for så vidt angår anvendelsen af digitale værktøjer og processer i selskabsretten, som har til formål at gøre det lettere at etablere virksomheder ad elektronisk vej og fremme onlineaktiviteter i virksomhedens livscyklus. Alle medlemsstater har endnu ikke indført komplette onlineregistreringsprocedurer for virksomheder, selv om onlineregistrering i gennemsnit er dobbelt så hurtig og kan være op til tre gange billigere end traditionelle papirbaserede formater. Parlamentet overvejer i øjeblikket Kommissionens [forslag](#) af 29. marts 2023 om yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer i selskabsretten og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132.

Den 1. juni 2023 vedtog Parlamentet sin [holdning](#) til et [forslag til direktiv om virksomheders due diligence for bæredygtighed](#). Den foreslåede lovgivning vil forpligte virksomheder til at udpege og om nødvendigt forebygge, standse eller afbøde de negative virkninger af deres aktiviteter, herunder deres forretningspartners aktiviteter, for menneskerettighederne og miljøet. Dette omfatter børnearbejde, slaveri, udnyttelse af arbejdskraft, forurening, miljøforringelse og tab af biodiversitet.

Dette faktablad er udarbejdet af Europa-Parlamentets Temaafdeling for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender.

Udo Bux / Mariusz Maciejewski
11/2023

[4]Godel, M. I. et al., [Reducing Costs and Barriers for Businesses in the Single Market](#), Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Økonomisk og Videnskabelig Politik, april 2016; Van Veenstra, A. F. et al., [Ubiquitous Developments of the Digital Single Market](#), Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Økonomisk og Videnskabelig Politik, oktober 2013.

